

Sygn. akt III Kp 1020/11

POSTANOWIENIE

Dnia 25 sierpnia 2011r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Wiesław Rodziewicz

Protokolant: Patrycja Korz

Prokurator Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia – Krzyki Zachód: Tomasz Błaszczyk

po rozpoznaniu zażalenia M. W. z dnia 15 czerwca 2011r. /data wpływu/

na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia – Krzyki Zachód z dnia 31 maja 2011r. o odmowie wszczęcia postępowania w sprawie o czyn z art. 231 § 1 k.k. i art. 258 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w sprawie 2 Ds. 478/11

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. i art. 465 § 1 i 2 k.p.k.

postanawia

zażalenia nie uwzględnić i zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy

UZASADNIENIE

W dniu 31 maja 2011r. Prokuratura Rejonowa dla Wrocławia – Krzyki Zachód wydała postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie mającego miejsce w nieustalonym okresie we W. przekroczenia uprawnień przez funkcjonariusza publicznego w osobie prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia – Krzyki Zachód J. C. w toku prowadzonego postępowania 2 Ds. 393/11, poprzez uczestniczenie w grupie przestępczej zmierzającej do usunięcia M. W. – urzędnika służby cywilnej z pracy

w kontroli podatkowej z uwagi na to, że wykrywała przestępstwa podatkowe w firmach pozostających w układzie korupcyjnym z naczelnikami urzędu, oraz ograbienia jej z mieszkania, jak też legalizacji procedur przestępczego uwłaszczenia dokonanego przez Spółdzielnię Mieszkaniową (...) we W. tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k. i art. 231 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. wobec stwierdzenia, że brak jest danych uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu zabronionego – na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k.

Na powyższe postanowienie M. W. złożyła w terminie zawitym zażalenie, podnosząc, że jest ono bezpodstawne. Skarżąca podała m.in., że zostało ono wydane w wyniku przestępstwa, a sporządzająca je prokurator jest członkiem zorganizowanej grupy przestępczej. Zdaniem M. W. prokurator „zataiła” wskazane przez nią okoliczności i przytoczone na ich poparcie dowody świadczące

o procederach przestępczych i działaniach prowadzonych w interesie zorganizowanej grupy przestępczej, a wymierzonych przeciwko skarżącej, spółdzielcom i wyrządzonych ogromnych szkodach majątkowych Skarbowi Państwa i oparciu rozstrzygnięcia na działaniach w/w osób rozpoznanych w oderwaniu od opisanego ścisłego związku przyczynowo - skutkowego z opisanymi procedurami przestępczymi.

Skarżąca zarzuciła, że prokurator postąpiła analogicznie, jak inni prokuratorzy rozpoznający jej doniesienia, co świadczy o ich zмовie i blokowaniu wyjaśnienia przestępczych procedur. Zarzuciła, że prokurator nie odparła żadnych zarzutów

i twierdzeń pokrzywdzonej, lecz je zataiła.

Nadto pokrzywdzona podała, że procedery przestępcze skierowane przeciwko państwu były i są prowadzone w dalszym ciągu i polegają na wyłudzeniu od 10 lat podatków od Skarbu Państwa. Proceder przestępczego działania polegał również na udaremnianiu uwłaszczenia mieszkań dla 2.000 spółdzielców. Pokrzywdzona wskazała, iż prokurator nie tylko świadomie uchyliła się od wykrycia obu procederów przestępczych, ale wszystkimi podjętymi czynnościami świadomie nie dopuszczała do ujawnienia żadnego szczegółu o ich prowadzeniu.

Pokrzywdzona nadmieniała również, iż po zawiadomieniu przez nią Prokuratury o wyłudzeniach podatków i prowadzenia innych opisanych przez nią procedur przestępczych nasiliły się podejmowane w stosunku do niej działania zastraszające m.in. grożono jej śmiercią. Miało to miejsce w budynkach Prokuratury i Sądu, co jest dowodem na to, iż Prokuratura i Sąd prowadzi procedery przestępcze, których dotyczyło zawiadomienie pokrzywdzonej.

Wskazując na powyższe, skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i kontynuowanie śledztwa w trybie pilnym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest oczywiście bezzasadne. Ocena zawiadomienia o przestępstwie złożonego przez M. W. zawarta w zaskarżonym postanowieniu jest trafna i słuszna. M. W. po raz kolejny, na podstawie subiektywnych i absurdalnych ocen, sformułowała oskarżenie funkcjonariusza publicznego, tym razem prokuratora, o udział w zorganizowanej grupie przestępczej tylko dlatego, że dokonała czynności niezgodnie z oczekiwaniami skarżącej. Podkreślić należy, że oskarżanie o przynależność do zorganizowanej grupy przestępczej, niezależnie od tego, czym ona się zajmuje, kolejnych funkcjonariuszy publicznych, którzy wydali niekorzystne dla niej decyzje jest charakterystyczne dla działań M. W..

Brak jest jakichkolwiek podstaw do uwzględnienia zażalenia, będącego powieleniem zawiadomienia o przestępstwie i nie zawierającego innych logicznych argumentów uzasadniających nietrafność zaskarżonego postanowienia.

Mając powyższe na uwadze, Sąd nie uwzględnił zażalenia i zaskarżone postanowienie utrzymał w mocy.